

Tekst 3

Lukrets: “De rerum natura”, som er en gengivelse af Epikurs tanker.

Fra Arne Mørk: *Haven og venskabet*. 1994. s.67f, s.71 og s.73.

Guderne

Selve begrebet “guddommeligt væsen” må kræve, at guder lever i rolig lyksalighedstilstand til evige tider, fuldkommen adskilt og fjernt fra menneskers vildsomme verden, så at de, hævede højt over alt, som medfører smerte, hvilende trygt i sig selv og uden kontakt med vores væsen, hverken berøres af vore fortjenester eller vor brøde.(...)

Om uro, lyst og lykke

Ak, I usalige menneskesind, I forblindede hjerter!
Dybt i vankundigheds mørke, ustandseligt truet af farer,
tilbringer I de stakkede stunder, I lever på jorden!
*Ser I da ej, at jert inderste væsen begærer kun dette:
At jeres legemer skånes for smerte, og at jeres sjæle
altid kan nyde den lykke at føle sig fri for bekymring?
Thi det er såre lidet, der kræves for legemets velfærd,
nemlig kun det, der holder det frit for al slags smerter.(...)
Ligesom børn, der er bange ved nat, og når mørket dem blinder,
skælvende frygte for alt, kan vi voksne stundom ved dagslys
ængstes for noget, vi ikke har mere grund til at frygte
end de små deres spøgelse, skabte af rædsel for mørket.
*Denne sjælens angst og sindenes mørke kan spredes
ikke ved solens stråler og gennemtrængende dagslys,
men ved at granske naturen og lære dens love at kende.**

Om døden

Døden betyder intet for os, ja den angår os ikke,
eftersom sjælen ifølge naturen er viet til døden.
Og som vi ikke i fortidens dage har taget os nær, at
punernes¹ herskare for at bekæmpe os stormede mod os,
dengang hele verden drønedede af kampenes tummel,
rystede i skælvende angst under himlens vidtstragte hvælving,
mens det endnu var uvist, til hvilken af siderne magten
til at beherske alverden til lands og til søs ville falde,
således vil, når vi ikke er mer, men vor sjæl og vort legem
- de, ved hvis enhed vort jeg bliver til - forlader hinanden,
ganske selvfølgelig ingenting ske, som kan nå os, og intet
kunne fornemmes af os, da vi ikke mer eksisterer -
ikke om jorden blandes med havet og havet med himlen.(...)

¹De tre krige mellem romerne og de fønikere (punere), der boede i den nordafrikanske by Carthago, udkæmpedes i det 3. og 2. århundrede før Kr. Lukrets levede i det første århundrede før KR.